

BOH – ABSOLÚTNA BUDÚCNOSŤ ČLOVEKA

Jednou z najemotívnejších malieb, ktoré sa pripisujú významnému sochárovi a maliarovi Michelangelovi, patrí jeho dielo Posledného súdu, ktorý namaľoval v Sixtínskej kaplnke vo Vatikáne. Posledné slová vyznania viery „Verím... vo vzkriesenie tela a v život večný“ (... a očakávam vzkriesenie mŕtvych a život budúceho veku), obsahujú v sebe presvedčenie o *vzkriesení všetkých mŕtvych, poslednom súde a nádeji na nové nebo a novú zem*:

Vzkriesenie všetkých mŕtvych – „spravodlivých i nespravodlivých“ (Sk 24, 15) sa odohrá pred posledným súdom. To bude „hodina, keď všetci v hrobách počujú... hlas Syna človeka a vyjdú: tí, čo robili dobre, budú vzkriesení pre život, a tí, čo páchali zlo, budú vzkriesení na odsúdenie“ (Jn 5, 28-29). Keď teda vyznávame vieru vo vzkriesenie tela, má to trojaký zmysel:

- a) Vyznávame a veríme, že ako je človek od Boha stvorený s telom a dušou, tak je taktiež celý, t. j. s telom a dušou vykúpený. Oboje je Božím dielom, oboje vykúpené Ježišom Kristom, oboje posvätené Duchom Svätým a oboje nakoniec oslávené v trojjedinom Bohu.
- b) Vzkriesenie nie je návratom mŕtveho do života a ani nekonečné trvanie tohto pozemského života. Vzkriesenie znamená nový stav ľudskej existencie, ktorá sa bude odohrávať mimo časovopriestorových vzťahov. Vzkriesenie je tak úplne nový život, je to neopakovateľné zameranie a spočinutie v Bohu ako v poslednom cieľi a absolútnej budúcnosti človeka.
- c) Ako v živote, tak i v smrti stojí človek voči Bohu v dialógu, ktorý vo vzkriesení dostane definitívny a neodvolateľný obsah: buď bude v novom, šťastnom spojení pokračovať alebo bude tento dialóg pretrhnutý – a tým prepadne človek absolútnej osamelosti, jeho nedokonalosť, konečnosť a hriešnosť sa mu stanú kliatbou a večným zúfaním.

Posledný (všeobecný) súd – treba odlišovať od osobného (vlastného) súdu, ktorý sa udeje okamžite po smrti človeka. Všeobecný súd, ktorého *deň a hodinu vie iba Boh*, sa udeje v posledný deň a nastane vo chvíli slávneho Kristovho návratu (*parúzia*). „Pred Ježišom Kristom, ktorý je Pravda, sa definitívne ukáže pravda o vzťahu každého človeka k Bohu. Posledný súd odhalí až do posledných dôsledkov, čo dobré každý urobil alebo zanedbal urobiť počas svojho pozemského života“ (KKC 1039). Ježiš Kristus je tak pôvodnou a konečnou mierou a všetko sa bude na konci sveta merať podľa neho a na ňom. Posledný súd

sa teda chápe ako posledné slovo Boha celému ľudstvu, ktorým bude dokonané to, čo Bohom bolo stvorené, vykúpené a posvätené. Je to záver celého diela spásy, posledné a základné rozlíšenie celého ľudstva. Je to definitívny rozsudok nad celými dejinami. Vtedy spoznáme posledný zmysel celého diela stvorenia a celých dejín spásy a pochopíme obdivuhodné cesty, po ktorých Božia prozreteľnosť viedla všetko k poslednému cieľu.

Nové nebo a nová zem – týmto vyjadrení Sväté písmo (porov. 2 Pt 3, 13) volá tajomnú obnovu, ktorá pretvorí ľudstvo i svet. Bude to definitívne uskutočnenie Božieho plánu: „zjednotiť v Kristovi ako v hlave všetko, čo je na nebi aj čo je na zemi“ (Ef 1, 10). Nové nebo a nová zem čiže *nové stvorenie* na rozdiel od prvého stvorenia nepovstane *z ničoho a neznamená koniec, ale završenie*. Pre ľudí bude toto završenie konečným uskutočnením jednoty ľudského pokolenia, ktorú chcel Boh už od stvorenia sveta. Pokiaľ ide o vesmír, ten je určený na to, aby bol pretvorený. Hoci „nepoznáme čas završenia zeme a ľudstva, a ani spôsob, akým bude vesmír pretvorený“ (GS 39). Nový zákon vyjadruje iba to podstatné z podstatného: **Boh bude „všetko vo všetkom“** (1 Kor 15, 28). Keď sa ukáže Božia veleba, splní sa i najhlbšia túžba stvorenia – spravodlivosť, život, sloboda, pokoj, svetlo Božej pravdy a vznešenosť jeho lásky naplní a premení všetko. Táto vznešená perspektíva absolútnej budúcnosti, plného uskutočnenia Božieho kráľovstva, ktoré sa *už* začalo v Ježišovi Kristovi a je už teda vo svete prítomné a činné, nám kladie do rúk kľúč od zmyslu sveta, času a dejín.

Verím vo vzkriesenie mŕtvych a v život budúceho veku je slovom viery a slovom nádeje. Viera mi ukazuje, kam idem, kam vyústi môj život, ľudské dejiny a vesmír. Nádej mi dáva odvalu čakať s dôverou „Pánov deň“ a stáť s odokrytou tvárou voči budúcnosti, ktorá je v Bohu a skrze neho v novom večnom živote.